

3. Jeigu į pirmiau pateiktą klausimą būtų atsakyta teigiamai, kokiomis sąlygomis valstybė narė, nepažeisdama nuosavybės teisės, saviraiškos laisvės, laisvės užsiimti verslu ir proporcingumo principo, gali pasinaudoti jai direktyvos 24 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybe įpareigoti gamintojus ir importuotojus neutralizuoti ir suvienodinti vienetinius pakelius ir išorines pakuotes?

(¹) 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/40/ES dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų, reglamentuojančių tabako ir susijusių gaminių gamybą, pateikimą ir pardavimą, suderinimo ir kuria panaikinama Direktyva 2001/37/EB (OL L 127, p. 1).

2017 m. gegužės 22 d. Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira

(Byla C-295/17)

(2017/C 256/10)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A.

Atsakovė: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2006/112/EB (¹) 2 straipsnio 1 dalies c punktą, 64 straipsnio 1 dalį, 66 straipsnio a punktą ir 73 straipsnį reikia aiškinti taip, kad telekomunikacijų (televizijos, interneto, judriojo ir fiksuoto ryšio tinklo) operatorius turi sumokėti pridėtinės vertės mokestį už iš savo klientų reikalaujamą (tuo atveju, kai dėl kliento kaltės nutraukiama sutartis, kurioje buvo numatytas išpareigojimas vykdyti sutartį nustatytą laikotarpį (lojalumo laikotarpis), prieš pasibaigiant šiam laikotarpiui) nustatytą sumą, lygią iš kliento pagal sutartį reikalaujamai mėnesinei įmokai, padaugintai iš mėnesių, kurių trūksta iki lojalumo laikotarpio pabaigos, skaičiaus, kai jis išrašo sąskaitą faktūrą dėl minėtos sumos ir neatsižvelgdamas į faktinį jos sumokėjimą jis jau nutraukė paslaugų teikimą, tuo atveju kai:
 - a. suma, dėl kurios išrašyta sąskaita faktūra, sudarant sutartį siekiama atgrasyti klientą nuo lojalumo laikotarpio, kurio laikytis jis išpareigojo, nesilaikymo ir atlyginti dėl lojalumo laikotarpio nesilaikymo operatoriaus patirtus nuostolius – iš esmės dėl pelno, kurį jis būtų gavęs, jeigu sutartis būtų galiojusi iki nustatyto termino pabaigos, praradimo, dėl taikytų mažesnių tarifų, dėl nemokamai arba mažesne kaina suteiktos naudotės įrangos ir kitų pateiktų pasiūlymų arba dėl reklamos ir klientų paieškos išlaidų;
 - b. sudarytos sutartys su numatytu lojalumo laikotarpiu reiškia didesnę atlygį tiems, kurių iniciatyva jos buvo sudarytos, palyginti su atlygiu sutarčių be lojalumo laikotarpiu atveju, kai vienu ir kitu (t. y. sutarčių su lojalumo laikotarpiu ir sutarčių be lojalumo laikotarpio) atveju atlygis skaičiuojamas remiantis sudarytose sutartyse nustatytais mėnesinėmis įmokomis;
 - c. nacionalinėje teisėje suma, dėl kurios išrašyta sąskaita faktūra, gali būti laikoma bauda?
2. Ar atsakymas į pirmąjį klausimą pasikeistų, jeigu galimai nesusiklostytų viena arba kelios iš šio klausimo punktuose nurodytų situacijų?

(¹) 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1).